

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 34110-11-13 מדינת ישראל נ' א.י.א פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

הכרעת דין

(בעניינם של הנאשמים 4-5)

בפתח הכרעת הדין, וכמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, אני מודיע לצדדים כי החלטתי לזכות את הנאשמים 4-5 מהעבירות אשר יוחסו להם בכתב האישום.

רקע, וכתב האישום:

1. ענייניו של ההליך שבפני הינו בהשלכת פסולת בניין, על ידי הנאשמים 1-3, בשטחה של נאשמת 4. לטענת המאשימה, המדובר ב"תחנת מעבר", או באתר פיראטי לסילוק פסולת, אשר הוקם על ידי נאשמים 2 ו-5, בשטחה של נאשמת 4.
2. נגד הנאשמים 4-5 ושלושה אחרים הוגש כתב אישום, במסגרתו מיוחסות להם עבירות לפי חוק רישוי עסקים ולפי חוק מניעת מפגעים.
3. כמתואר בכתב האישום, הנאשמת 1 הינה חברה, אשר בבעלותה משאית (להלן: החברה). נאשם 2 הינו בעל מניות ומנהל רשום מטעם הנאשמת 1 (להלן: שרביט).
4. נאשם 3 הינו עובד החברה, ונהג המשאית (להלן: זקן). נאשמת 4 הינה אגודה רשומה, קיבוץ בתחום שיפוט מועצה אזורית מנשה, אשר בשטחה שפכו הנאשמים 1-3 פסולת בניין, בשטח המצוי בקרבת ברכות הדגים (להלן: הקיבוץ). נאשם 5 הועסק כמרכז המשק וכאחראי על הפעילות הכלכלית המתבצעת בשטחי הקיבוץ (להלן: שצקי או הנאשם 5).
5. בכתב האישום נטען, כי במהלך התקופה הרלבנטית לכתב האישום, שימשו החברה, הקיבוץ ושרביט כמפעילים של אתר לסילוק פסולת ותחנת מעבר, כהגדרתם בתקנות למניעת מפגעים (מניעת זיהום אויר וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת), תשי"ן-1990 [להלן: תקנות למניעת מפגעים] וכן לפי תקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), תשנ"ח-1998 [להלן: תקנות רישוי עסקים]. נטען עוד כי בשל תפקידו הבכיר של שצקי בקיבוץ, יש לראות אף אותו כמפעיל של האתר לסילוק הפסולת, וזאת מכוח הוראות תקנות רישוי עסקים.

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 34110-11-13 מדינת ישראל נ' א.י.א פינוי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

6. על פי עובדות כתב האישום, החל מחודש אוקטובר 2012 ועד לחודש ינואר 2013, ניהלו
והפעילו החברה, שרביט, הקיבוץ ושצקי את האתר לסילוק הפסולת, וזאת מבלי שיש בידיהם
רישיון עסק או היתר זמני כדין.
7. במשך התקופה הנ"ל, ובתקופה שארכה לפחות שלושה חודשים, הופעלה תחנת מעבר באתר
הנ"ל, סמוך לבריכות הדגים של הקיבוץ, וזאת מבלי שקיימים במקום תשתיות ואמצעים
המחוייבים על פי דין [לרבות גידור, שילוט, איטום למניעת חלחול, בניית תעלת ניקוז, רישום
כלי הרכב המובילים פסולת לאתר, ועוד]. בנוסף, לא ננקטו אמצעים דרושים למניעת זיהום
אוויר וריח בלתי סבירים, כנדרש על פי דין [לרבות ניקוי יומי של הפסולת, החזקת חומר
כיסוי בכמות מספקת, התקנת ציוד מכני מתאים להפעלה תקינה, שער בכניסה וגדר לאתר,
ועוד].
8. עוד נטען כי ביום 24.10.12, בשעות הבוקר, נצפתה משאית של החברה, נהוגה בידי זקן, מפנה
ומשליכה ערימות של פסולת בנין באתר. פסולת הבניין כללה בין היתר אבנים וקרשים.

תגובת הנאשמים לכתב האישום

9. ביום 22.1.14 ניתנה תגובת הנאשמים 4-5 לכתב האישום. הקיבוץ ושצקי כפרו בעובדות כתב
האישום. עוד טען בא כוחם כי לא היה מקום להגיש כתב אישום נגד הקיבוץ שכן: "הקיבוץ
הזמין דיפון בריכות הדגים ומכאן הוא מצוי בכתב האישום".

מהלך המשפט:

10. ביום 2.10.14, בטרם שמיעת ראיות, הודיעו הצדדים על קיומו של הסדר טיעון בין המאשימה
לבין הנאשמים 1-3. לצורך כך הופרד משפטם של הנאשמים 4-5 ממשפטם של יתר הנאשמים.
במסגרת ההסדר, הודו הנאשמים 1-3 במיוחס להם לפי עובדות כתב האישום. הסדר הטיעון
כלל גם הסכמה לעניין העונש, ובו ביום נגזר דינם של הנאשמים 1-3:
על החברה נגזרו קנס כספי בסך 40,000 ₪ וכן התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות
דומות.
על שרביט הושת קנס כספי בסך 25,000 ₪, וכן התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות
דומות בעתיד.

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 34110-11-13 מדינת ישראל נ' א.י.א פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 על זקן הושת קנס כספי בסך 15,000 ₪ וכן התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות דומות
2 בעתיד.
3
4 11. עם הרשעתם, תוקן כתב האישום בעניינם של הקיבוץ ושצקי. שרביט וזקן נוספו כעדי תביעה.
5
6 12. מטעם התביעה העידו העדים הבאים :
7 א. גבי ניצה יעקובי, מנהלת מחלקת רישוי עסקים במועצה אזורית מנשה
8 ב. מר אנדריי קישינבסקי, חבר הקיבוץ, קצין הביטחון של הקיבוץ, והאחראי על ענף
9 בריכות הדגים של הקיבוץ.
10 ג. מר שי ברמי, קבלן בנין, וחברו של שרביט.
11 ד. מר יוסי שרביט, נאשם 2.
12 ה. מר אילן זקן, נאשם 3.
13 ו. מר תום גרוסמן, חוקר מטעם המאשימה.
14 ז. מר אגוזאד עבד אל לטיף, מפקח במשטרה הירוקה.
15 ח. מר ליאל אלישע, עובד ביחידה לפיקוח בשטחים פתוחים ברשות הטבע והגנים.
16 ט. מר יצחק בוזגלו, מנהל היחידה לאיכות הסביבה בעיריית חדרה.
17
18 13. ביום 29.6.15, בתום שמיעת ראיות התביעה, ולאחר הפסקה בדיון, הודיעו ב"כ הצדדים כי
19 הגיעו להסדר טיעון, לפיו יחזרו בהם הנאשמים 4-5 מכפירתם, יודו ויורשעו בעובדות כתב
20 האישום, ויושת עליהם עונש מוסכם: על נאשמת 4 קנס והתחייבות להימנע מעבירה. על
21 נאשם 5, ובכפוף לתסקיר חיובי של שירות המבחן – אי הרשעה, ביצוע עבודות לתועלת
22 הציבור (של"צ) והתחייבות להימנע מעבירה. לאור זאת, הורשעה נאשמת 4 במיוחסה לה
23 בכתב האישום, נקבע כי הנאשם 5 ביצע את העבירות המיוחסות לו, והדיון נדחה לשם קבלת
24 תסקיר שירות מבחן בעניינו של נאשם 5.
25
26 14. ביום 27.12.15 הוגשה מטעם הנאשמים 4-5 בקשה לחזרה מהודיה ומהסדר הטיעון. נטען, כי
27 ההחלטה לחזור מהסדר הטיעון התקבלה מתוך רצון כן של הנאשמים 4-5 להוכיח את
28 חפותם. המאשימה התנגדה לביטול הסדר הטיעון. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים החליט בית
29 המשפט, על מנת לתת לנאשמים 4-5 את יומם בבית המשפט, לבטל את הכרעת הדין בכל
30 הנוגע לנאשמת 4, וכן לאפשר לנאשם 5 לחזור בו מהודייתו.
31

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 34110-11-13 מדינת ישראל נ' א.י.א. פינוי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 בדיון שהתקיים ביום 13.3.16 אמורה הייתה להישמע פרשת ההגנה. תחת זאת, קבע בית
2 המשפט כי יש להעביר את המשך שמיעת הדין בפני שופט אחר, וזאת מטעמים של צדק,
3 ובשים לב לכך שאותו מותב גזר את דינם של הנאשמים 1-3 והיה שותף להסדר הטיעון שנערך
4 עם הנאשמים 4-5, אשר התגבש לאחר שמיעת כל עדי התביעה.
5
- 6 התיק נותב תחילה לשמיעה בפני כב' השופט ע' קוטון. בדיון שהתקיים ביום 22.5.16 הסכימו
7 הצדדים כי התיק ימשיך להישמע מהנקודה בה הופסק, וכי יוגש תיק מוצגים מוסכם. התיק
8 נקבע לשמיעת פרשת ההגנה, אולם עם מינויו של כב' השופט ע' קוטון לבית המשפט המחוזי
9 (ובטרם נשמעו ראיות נוספות) – נותב התיק לשמיעה בפני.
10
- 11 בפתח הישיבה בפני ביום 17.1.17 חזרו ב"כ הצדדים על הסכמתם כי התיק יישמע מהנקודה
12 בה הופסק (לרבות פרוטוקולים ומוצגים שהוגשו). הנאשם 5 העיד להגנתו.
13
- 14 בתום פרשת התביעה הוגשו סיכומי הצדדים בכתב, ובמועד נוסף נשמעה השלמת טיעוני
15 הצדדים בעל פה.
16
- 17 עוד יצוין כי מטעם התביעה הוגש תיק מוצגים, הכולל תעודות עובד ציבור; תמונות מיום
18 24.10.2012 המתעדות את מקום ביצוע העבירה הנטען; דו"חות פעולה (מאת ליאל אלישע;
19 תום גרוסמן, ואגוזאד עבד לטיף), לרבות דו"חות סיור אליהם צורפו תמונות נוספות
20 מתאריכים מאוחרים יותר; תצלומי אויר של שטח קיבוץ גן שמואל; הודעות מעורבים
21 (הודעה באזהרה של מר יוסי שרביט, מר אילן זקן, מר שי ברמי, ושל נאשם 5) ושל עדים
22 נוספים (מר איציק בוזגלו, גב' ניצה יעקובי, מר אנדרי קישינבסקי); בנוסף, הוגש תצהיר מאת
23 יוסי שרביט, אשר הוכן בתמיכה לבקשה להחזרת המשאית התפוסה.
24
- 25 מטעם ההגנה הוגשו תצלום אויר של שטח הקיבוץ, וכן מסמכים המאשרים את דבר יציאתו
26 של הנאשם 5 מן הארץ בין התאריכים 22.10.12 ועד 3.11.12. ביום 30.1.17 אף הוגשה מטעם
27 נאשם 5 "תעודת בירור פרטים על נוסע" מאת משרד הפנים, הכוללת פלט כניסות ויציאות
28 של נאשם 5 מן הארץ.
29
30
31
32

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 34110-11-13 מדינת ישראל נ' א.י.א. פינני פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

פרשת התביעה:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

21. מעדותה של גבי ניצה יעקובי עולה כי לא הוגשה מטעם הקיבוץ או כל אדם אחר, וממילא לא ניתן, רישיון עסק (זמני או קבוע) בכל הנוגע לאזור בריכות הדגים בקיבוץ.
22. מר אנדרי קישינבסקי [להלן: קישינבסקי] העיד כי בחודש 9/2012 פנה אליו קבלן מחדרה, ציין בפניו כי הוא מבצע עבודות באזור סמוך, ושאל אם הוא יכול להשתמש בבטון שלו לצורך דיפון ברכות הדגים. קישינבסקי השיב לו כי הוא מוכן לקבל "בטון נקי" בלבד, ללא ברזלים/עצים. הקבלן הביא שתי משאיות עם בטון נקי. המשאית השלישית כללה גם פסולת (ניירות ועצים). קישינבסקי עצר את המשאית, והורה לקבלן לאסוף את הפסולת. לאחר מכן ביקש הקבלן לקבל שטח באזור ברכות הדגים, וקישינבסקי השיב לו כי הוא אינו מוסמך לעשות כן, ואף "אין סיכוי" שיקבל שטח מהקיבוץ. קישינבסקי נסע לחו"ל (למשך 10 ימים – ע' 19). כשחזר וביקר בשטח, הבחין כי במקום היו שברי בטון, עצים ולכלוך. הגיעו למקום פקחים, והוא מסר להם כי לא הייתה כוונה להקים במקום אתר פסולת, והוא לא יודע מה קרה. אחרי תקופה מסוימת הגיעו (מטעם הנאשמת 1) וניקו את השטח. כיום אין בשטח זכר לפסולת. הקבלן ביקש לשפוך את הפסולת המרוסקת בשטח הקיבוץ, אך קישינבסקי סרב לעשות בפסולת המרוסקת כל שימוש (ע' 18). העד הבהיר כי נכח בפגישה בה שרביט פנה לשצקי, וכי שצקי הבהיר לשרביט שהוא מתיר רק בטון נקי: "אני הייתי בפגישה) אחת. נאמר במפורש – אם זה לא בטון אין על מה לדבר" (ע' 19). בהמשך סיג מעט את דבריו, וציין כי אינו זוכר שבאותה פגישה אכן ניתן אישור. אולם זכור לו ששצקי אמר "שאם מגיעים לגן שמואל עם בטון, זה חייב להיות בטון נקי, ללא עצים וללא פסולת" (ע' 24). העד שלל נחרצות את האפשרות כי הוא עצמו אישר למאן דהוא לשפוך במקום פסולת – לא לשרביט ולא למישהו מהנהגים שלו (ע' 19, ע' 21). העד הוסיף, כי כשחזר מחו"ל והבחין בפסולת – לא עשה בעצמו דבר שכן נאמר לו כי יש בידי הקבלן אישור מאיכות הסביבה בחדרה. את הטענה כי לחברה יש אישור מאיכות הסביבה בחדרה – שמע בדיעבד, בשלב בו כבר החלו לפנות את הפסולת (ע' 24). בחקירה נגדית אישר כי הקיבוץ נוהג לדפן את בריכות הדגים באמצעות שברי בטון מזה כ- 30 שנה. פקחים של איכות הסביבה ורשות הטבע מודעים לנוהג הזה, ומעולם לא הוגש כתב אישום. בפגישה של שרביט עם שצקי (אשר גם הוא קישינבסקי היה נוכח בה) לא דובר על כך שהחברה מתכננת להביא לשטח הקיבוץ מאות משאיות של פסולת בנין. עוד ציין כי הוא מרגיש שרומה על ידי החברה ושרביט, וכי נוצלה היעדרתו (והיעדרות שצקי) מהארץ בשל נסיעה לחו"ל – לשם הבאת פסולת בנין למקום (ע' 25).

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א. פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1
2 בחקירתו החוזרת, ולאור העובדה כי ציין שלא זכור לו ששצקי נתן אישור בפגישה בה נכח –
3 הוצגה לו הודעתו (שם נרשם מפיו כי הנאשם 5 אישר להם את המקום, לאחר שאמרו לו כי
4 יש בידם רישיונות מתאימים). קישינבסקי חזר על גרסתו לפיה לא זכור לו שהנאשם 5 נתן
5 אישור כלשהוא, ולכל היותר אמר שאם ניתן אישור – הרי שמדובר באישור להביא למקום
6 בטון נקי בלבד.
7
8 23. מר שי ברמי [להלן: ברמי] ציין כי הוא עובד כקבלן בנין, וחבר של הנאשם 2. הלה ציין
9 בחקירתו הראשית כי פנה יחד עם שרביט לקיבוץ, וכי קוימה פגישה עם שצקי. מטרת הפגישה
10 הייתה להועיל לקיבוץ ולנאשמת 2: "אני לוקח מכולות מאנשים, פסולת בנין ובטונים וכל
11 מיני, הריסות של בטונים בלבד. מרכזים אותם ובמקום ללכת לפנות באתר ולשלם כסף על
12 הפינוי, היינו מביאים את המכולות למקומות שסיכמנו, גורסים שם, לדפן עם זאת את
13 בריכות הדגים" (ע' 28). לטענתו, הבטון היה אמור להיגרס במקום, ומראש היה צריך להגיע
14 למקום בטון נקי וממוין. ברמי העיד כי קיבל אישור מהנאשם 5 להביא פסולת בנין למקום,
15 לגרוס אותה ולדפן באמצעותה את הבריכות. איש מטעם המשרד לאיכות הסביבה בשם
16 איציק בוזגלו הגיע לשטח כדי לבחון אותו, והוא זה שאישר את ביצוע העבודות במקום (ע'
17 29). בחקירתו הנגדית ציין ברמי, כי לא קיבל אישור מהנאשם 5 להקים במקום אתר פסולת.
18 הנאשם 5 אמר בפגישה כי הוא צריך שאריות בטון בלבד, ושהבטון צריך להיות נקי. זכור לו
19 המקרה בו הגיעה מכולה אשר הכילה פסולת, וקישינבסקי ביקש להוציא אותה מהמקום (ע'
20 30).
21
22 24. מר יוסי שרביט [להלן: שרביט] העיד כי בעת הרלבנטית שימש כמנהל העבודה מטעם החברה,
23 והיה אחראי על עניין פינאי המכולות בגן שמואל. שרביט ציין בחקירתו הראשית כי פנה אל
24 הקיבוץ, הציע להם להביא בטון גושי לנקודה שתוקצה לו, ושם הבטון ייגרס ובאמצעותו
25 ידופנו בריכות הדגים. עוד ציין כי מסר לקיבוץ שהביא עמו נציג מטעם איכות הסביבה, והוא
26 אישר את דרך הפעולה הנ"ל. ההצעה הייתה, כי בשטח שיוקצה להם בקיבוץ – תרוכז הפסולת
27 הגושית ותיגרס פעם בחודשיים, או כאשר תצטבר כמות לדיפון הבריכות. לשאלה אם דובר
28 על הבאת בטון גרוס השיב, כי לא תוכנן לבצע מיון, ולא היה מיון בשטח. אף לא הובאה לשטח
29 מגרסה או מנפה (ע' 33). הוצגה לשרביט הודעתו בה ציין כי החברה התכוונה להביא למקום
30 מגרסה, אך טען כי כוונתו הייתה לכך שתובא מגרסה אחת לכמה חודשים. ביום 24.10.12,
31 כשהגיעו הפקחים למקום – לא הייתה מגרסה בשטח. נשלח עובד של החברה לשטח לאור
32 פניה חד פעמית של גן שמואל, ולאור טענה כי למקום הובאה פסולת לא גושית. לא מדובר

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א. פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

1 בעובד ששהה במקום באופן קבוע ולא בוצעה פעולת מיון באופן קבוע במקום. כשעומת עם
2 האמור בחקירתו, כי במקום יש עובד קבוע, השיב כי כוונתו הייתה לכך שישנו עובד קבוע
3 כשמגיעה לשטח מגרסה (ע' 33). שרביט ציין עוד כי נפגש עם שצקי פעם או פעמיים, והייתה
4 פגישה נוספת עם קישינבסקי, שהציג להם את השטח. האישור שקיבל מאת הנאשם 5, הוא
5 לרכיב במקום שהוקצה לו פסולת גושית, לגרוס אותה אחת לתקופה, ולדפן באמצעותה את
6 בריכות הדגים. לטענתו, כל פעולותיו היו בתיאום עם הקיבוץ. לא היה מסמך כתוב בינו לבין
7 הקיבוץ (זאת על אף שבחקירתו במשטרה ציין כי קיים מסמך שכזה). שרביט ציין כי הביא
8 את איציק בוזגלו למקום, כיוון שסבר שהמקום מצוי בתחום השיפוט של חדרה (ע' 34).
9 בחקירתו הנגדית ציין כי לאחר ששמע שיחה בין איציק בוזגלו לבין ניסים צרור ממשרד
10 איכות הסביבה, והבין כי הפעילות מאושרת מבחינת המשרד לאיכות הסביבה כל עוד תבוצע
11 רחוק מתושבים – התקשר אל הנאשם 5 ומסר לו כי יש אישור מטעם המשרד לאיכות הסביבה
12 (ע' 36). הנאשם 5 אמר לו כי הוא אינו מעוניין בבעיות עם איכות הסביבה, ושחוף מפסולת
13 גושית לא יישפך במקום שום דבר אחר. שרביט אישר כי באחד המקרים קישינבסקי ראה
14 שהגיעה לשטח משאית עם פסולת לא נקיה, ובתגובה ביקש מהם "להעיף" אותה מהמקום.
15 לאחר שהגיעו הפקחים ביום 24.10.12, דרישת הקיבוץ הייתה כי הנאשמת 1 תתרחק
16 מהמקום. הנאשמת 1 לא קיבלה שום תשלום מהקיבוץ בגין העבודות (ע' 37).

17
18 בחקירתו החוזרת עומת שרביט עם העובדה, שבחקירותיו במשטרה לא ציין שדרישת הקיבוץ
19 הייתה להוציא מהשטח את הפסולת שאיננה בטון לדיפון. שרביט עמד על טענתו כי כך היה.
20 שרביט עומת עם גרסתו של בוזגלו, לפיה לא אישר דבר, ואף הדגיש כי לא בסמכותו לתת
21 אישור. שרביט שלל את גרסתו של בוזגלו, ועמד על כך שקיבל אישור מאת בוזגלו, שאף הגיע
22 לשטח (ע' 37).

23
24 25. מר אילן זקן (להלן: זקן) העיד בחקירתו הראשית כי שימש כנהג משאית של שרביט, כי קיבל
25 אישור מקישינבסקי לשפוך בשטח הקיבוץ בטון גרוס, וכי התקבל גם אישור מאת אדם
26 כלשהו באיכות הסביבה. בעקבות זאת, שפך במקום בעיקר בטון, וגם פסולת בניין. מר זקן
27 אישר כי אף יתר האמור בהודעתו – אמת. בחקירתו הנגדית ציין כי האישור מהקיבוץ היה
28 להכניס חומר למטרה אחת – דיפון בריכות הדגים, וכי האישור מהקיבוץ: "אמר בפרוש רק
29 בטון ובמפורש אמר שלא יהיה אפילו גרגיר של ניילון, נייר. לא פעם קישינבסקי שלף אותנו
30 ולא נתן לי לעבור ולקצר דרך משם. הוציאו אותנו אפילו היתה חתיכה של 2 מטר ניילון, זרק
31 אותנו משם, עד שהם סיכמו שזה לא יקרה" (ע' 39).

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 34110-11-13 מדינת ישראל נ' א.י.א פינוי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 בחקירה חוזרת הבהיר העד, כי את ההנחיות מאת קישינבסקי שמע גם בעצמו. ביום 24.10.12
2 נכח במקום עובד נוסף מטעם החברה, שעבד במיון, אך ראה אותו בעבר "אולי פעם אחת" (ע' 40).
3 לדעתו, כמויות החול והאבנים היו זניחות.
4
- 5 מר תום גרוסמן [להלן: גרוסמן] ציין בחקירתו כי הוא מפקח במשטרה הירוקה מזה חמש
6 שנים. ביום 24.10.12 הגיע לשטח והבחין באדם הממין פסולת בניין מסוגים שונים (ע' 43).
7 השטח לא היה מגודר או תחום. ביום 27.1.13 סייר במקום פעם נוספת, לאחר ששרביט הודיע
8 לו כי גרסו את הפסולת במקום. המפקח הבחין במקום בפסולת גרוסה.
9
- 10 בחקירתו הנגדית אישר גרוסמן כי בריכות הדגים מדופנות באמצעות שברי בלוקים של בטון
11 (פסולת בנין נקיה), וכי מדובר בפתרון המוכר לו כמקובל. פתרון זה מקובל גם על ידי משרד
12 איכות הסביבה, ובלבד שהפסולת המשמשת לדיפון תהיה נקיה (ע' 44). המקום בו הושלכה
13 הפסולת אינו צמוד לאזור המגורים בקיבוץ, אלא בשטח חקלאי, צמוד לבריכות דגים ולשדות
14 חקלאיים (ע' 47). עוד ציין מר גרוסמן כי ביקר באזור אף לפני יום ה- 24.10.12, וכי לפני
15 תאריך זה לא הבחין באירוע המחייב אכיפה. במהלך התקופה שבין 24.10.12 לבין חודש
16 ינואר 2013 ביקר מספר פעמים במקום אולם לא ערך כל תיעוד בעניין, שכן לא הבחין בכל
17 שינוי במקום. מר גרוסן אישר כי במהלך תקופה זו העביר דו"חות בתכתובות פנימיות,
18 בניסיון להוציא צו לסילוק מפגע, אולם, לטענתו: "מחוז חיפה לא מצא לנכון להמשיך עם
19 זה" (ע' 46).
20
- 21 בחקירה חוזרת הבהיר גרוסמן כי האתר שהתנהל לצד בריכות הדגים היה אתר שהכיל
22 כמויות גדולות של פסולת בנין, גם של שברי מבנה, עפר, עצים, פלסטיק וכדומה. מדובר באתר
23 פסולת ותחנת מעבר, שכן בוצעו שם פעולות מיון של פסולת. אין בין מה שהתבצע שם לבין
24 הנחת בטון גרוס לצורך דיפון בריכות הדגים – ולא כלום (ע' 49).
25
- 26 מר עבד אל לטיף ציין בחקירתו הראשית כי הוא משמש כמפקח במשטרה הירוקה. ערך דו"ח
27 שסומן ת/17. לא ביקר באזור – לא לפני 24.10.12 ולא אחרי.
28
- 29 מר ליאל אלישע ציין בחקירתו הראשית כי הוא עובד ברשות הטבע והגנים ביחידה לפיקוח
30 בשטחים פתוחים. ביום 24.10 היה בסיור באזור תל זרוע. הבחין במשאית שמגיעה, עמוסה
31 בפסולת, נכנסת למקום שבו הונחו ערימות פסולת חדשות. במקום הבחין גם בעובד שנראה

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א. פינני פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 ממייך פסולת. דיווח על כך למר גרוסמן, שהגיע למקום עם מר עבד אל לטיף, ואז נפתחה
2 החקירה.
3
4 29. מר יצחק בוזגלו (להלן: בוזגלו) ציין בחקירתו הראשית כי הוא מנהל היחידה לאיכות הסביבה
5 בחדרה. אזור גן שמואל אינו מצוי בתחום השיפוט של עיריית חדרה. שרביט התקשר אליו
6 וציין כי הוא מעוניין לגרוס בטון ולהשתמש בבטון הגרוס לדיפון בריכות ולהנחה בשבילים
7 בקיבוץ גן שמואל. בוזגלו הסביר לו כי לשם הגריסה יש לקבל אישורים מהמשרד לאיכות
8 הסביבה, יש למיין את החומר וכי אין באפשרותו של בוזגלו לתת שום אישור, כיוון שהמקום
9 המדובר אינו בתחום שיפוט חדרה. בוזגלו ציין כי התייעץ עם ניסים צרור, מפקח במשטרה
10 הירוקה בחדרה, בטרם תשובתו לשרביט. בוזגלו הדגיש כי לא אישר לשרביט לבצע כל פעולה
11 שהיא, ודבריו התמצו בייעוץ בלבד. עוד ציין כי מעולם לא הגיע לשטח עצמו. מעולם לא
12 התקיימה שיחה משולשת בינו לבין ניסים צרור ויוסי שרביט בנוגע לאתר המדובר. לאחר
13 שעייך בתמונות המתעדות את המקום ביום 24.10.12, ציין כי לדעתו מדובר ב"תחנת מעבר"
14 (ע' 56)
15
16 בחקירתו הנגדית אישר בוזגלו, כי התייעץ עם ניסים צרור מהמשרד לאיכות הסביבה, וכי זה
17 מסר לו שהמשרד מעודד גריסה של פסולת בניין ומאשר הנחה של פסולת בשבילים ודיפון
18 הבריכות, בתנאי שהפסולת תמוין והגריסה תהיה רחוקה מתושבים. בוזגלו מסר לשרביט את
19 הדברים, וזה תיאם את המשך הפעילות עם הנהלת קיבוץ גן שמואל(ע' 57). הוא עומת עם
20 טענתו של שרביט בחקירתו במשטרה, לפיה נערך ביקור משותף באתר, וכי גם בוזגלו ראה
21 את הפעילות במקום ואת הפסולת. בוזגלו טען כי מדובר בשקר, וכי הוא לא היה במקום.
22 בחקירה חוזרת הבהיר, כי בשום שלב לא אישר לשרביט לפעול באזור גן שמואל, ואף לא הציג
23 בפניו מצג לפיה בסמכותו להחליט ולאשר (ע' 59).

פרשת ההגנה:

- 24
25
26
27 30. כאמור, מטעם הנאשמים 4-5 העיד הנאשם 5 בלבד. מר שצקי העיד כי באוקטובר 2012 שימש
28 כרכז המשק של הקיבוץ. שטח הקיבוץ משתרע על כ- 7,000 דונם. הקיבוץ עוסק בחקלאות,
29 נדל"ן להשכרה, בריכות דגים ועוד. אשר לבריכות הדגים – הן בנויות מסוללות עפר, ונוצר
30 בלאי של הדפנות. ברבות השנים השתמשו בקיבוץ בפסולת בניין נקיה וגרוסה המורכבת
31 משברי בטון ובלוקים. הדברים נעשו בהסכמה ובידיעה של המשרד להגנת הסביבה, וכך פועל
32 הקיבוץ ב- 30 השנים האחרונות (ע' 70). קישינבסקי היה ממונה על הפעלת בריכות הדגים.

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א פינוי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 הוא הגיע למשרדו של הנאשם 5 עם שרביט וברהמי. קישינבסקי מסר לו כי השניים מעוניינים
2 להניח פסולת נקייה, שכן הם עוסקים בפירוק של מבנה באזור. הנאשם 5 הבהיר להם באותם
3 פגישה כי: "הדבר היחיד שאני מסכים שיובא זה פסולת מרוסקת ונקיה... בשום פנים ואופן
4 לא ברזל בנין, לא קרשים, לא פלסטיק... וזה מה שהם אמרו שהם יעשו, שהם קיבלו אישורים
5 גם לעשות את זה מפקח של איכות הסביבה... ואמרת לי להם שמה שקישינבסקי יגיד שמותר –
6 זה מה שיעשו, מאז לא ראיתי אותם עד בית המשפט" (ע' 71). עוד ציין הנאשם 5 כי יצא
7 לחופשה בחו"ל ביום 22.10.12, וזאת עד ליום 3.11.12.
8
- 9 אשר לנסיבות חזרתו מהודיתו ציין, כי תחילה השתכנע להגיע להסדר טיעון אשר לא יכלול .31
10 את הרשעתו, ולבצע עבודות של"צ. כשנפגש עם קצינת המבחן, התבקש לקחת אחריות על
11 המעשים. הוא התקשה לקחת אחריות על המעשים, כיוון שמבחינתו הנחה את האנשים
12 "בשטח" שלא להניח פסולת בנין. כשנקרא לחקירה במשטרה ציין כי לא אישר הנחת פסולת
13 בנין ולא ידע שזה מה שייעשה על ידי הנאשמים 1-3: "אני גם מכיר את החוק ולא הייתי
14 מסכים בעולם שישפכו לי אשפה לבריכות, ואני בעצמי קראתי לרשויות כאשר שפכו זבל
15 אצלנו או עשו עבירות אחרות" (ע' 72).
16
- 17 בחקירתו הנגדית ציין כי הוא משמש בעיקר מנהל עסקי של שטחי הקיבוץ, ולא מתמקד .32
18 בשטחים החקלאיים. עיקר הפיקוח על השטח הוא באמצעות מנהלי הענפים החקלאיים. מדי
19 פעם הוא עורך סיורים בשטח, פעם בשבועיים, לא באופן סדיר. המרחק בין בריכות הדגים
20 לבין משרדו של הנאשם 5 הוא כמה קילומטרים. בקיבוץ שטחי חקלאות של כ- 1,000 דונם
21 בריכות דגים, 3,500 דונם גידולי שדה, 1,300 דונם פרדסים. לכל ענף יש מנהל, והוא מדווח
22 לנאשם 5 כשיש בעיה. הדיווח הוא בשיחה, ולא בכתב. באזור בריכות הדגים אין מחסומים
23 וגדרות, וגם אין שמירה המונעת כניסה למקום. השטח מצוי תחת סמכותה של מועצה אזורית
24 מנשה, והקיבוץ חוכר את השטח ומעבד אותו. קישינבסקי מנהל את בריכות הדגים, ועובד
25 שם קרוב ל- 45 שנה, ויודע בדיוק מה צריך לעשות. בפגישה עם שרביט וברמי הונחה
26 קישינבסקי לאסור כל כניסה לבריכות של פסולת שאינה מתאימה לדיפון הבריכות (ע' 75).
27 הנאשם 5 לא ראה לנכון להנחות את קישינבסקי, שהינו בנוסף גם רכז הביטחון השוטף של
28 הקיבוץ, מי רשאי להיכנס ומי אינו רשאי להיכנס לאזור בריכות הדגים. הנאשם 5 נטל
29 אחריות על כל מה שמתבצע בשטח הקיבוץ: "אני אחראי על השטח, על קישינבסקי ועל הכל"
30 (ע' 75), עם זאת סבר כי אינו צריך לפנות את הפסולת שמישהו אחר זרק בשטח הקיבוץ.
31 הנאשם 5 אישר כי במקום יש אתר פסולת, אולם לא הרשה כי יוקם אתר כזה בשטח הקיבוץ.
32 לשאלה אילו פעולות נקט לאחר שנודע לו על קיומו של אתר הפסולת השיב: "יש תמונות של

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א פינני פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

1 האתר הזה, וזה לא משהו שאפשר לפנות ברגע. אני ביקשת מהפקח שחקר אותי, שאלתי אותו
2 מה עושים ואיך מעיפים את ה"דרעק" הזה מפה. והוא אמר שהעבריינים צריכים לפנות את
3 זה והם לא פיננו" (ע' 76).
4
5 הנאשם 5 ציין כי לא הייתה שום התקשרות עסקית בין הקיבוץ לבין הנאשמת 1, ולא שולם .33
6 לנאשמת 1 דבר. עוד עמד על כך שהסיכום היה עם שרביט שיובא לאזור הבריכות חומר גרוס
7 ונקי. לא סוכם עם הנאשמת 1 כי יוקצה להם מקום לגריסת החומר. כאשר נדרש להגיון
8 הכלכלי של המהלך, הסביר: "כאשר קבלן עושה איזו עבודה שהיא פירוק של מבנים וזה מה
9 שכנראה הוא עשה, הוא צריך לפנות את כל מה שהוא מפרק מהאתר שהוא עובד. חלק
10 מהחומר יכול להשתמש בו למה שאנחנו צרכנו, וזה חוסך לו להוביל את זה או לנסות למכור
11 את זה למישהו, אבל זה חוסך לו כסף וזה נוח לו כי זה קרוב. וזו הסיבה היחידה שהוא
12 התקשר איתי ולא עם קיבוץ בעמק יזרעאל. כי זה קרוב. זה ההיגיון מאחורי זה, וזה תמיד
13 ההיגיון" (ע' 76). לטענתו, כך עבד הקיבוץ ב- 30 השנים האחרונות (ע' 77). ידוע לו גם על
14 קיבוצים שכנים (דוגמת מעגן מיכאל) שנהגו באותו אופן. לא התבקשו אישורים לביצוע
15 עבודות הדיפון, ולדעתו גם אין צורך בקבלת אישורים כאלה. הנאשם 5 הופנה להודעותיו,
16 ואישר כי אכן במהלך חקירותיו לא ציין כי הפנה את שרביט ואת ברמי לקבלת אישור
17 מקישינבסקי. הנאשם 5 עמד על כך שאישר לקישינבסקי להביא חומר נקי וממוין, ולא לבצע
18 פעולות מיון בשטח הקיבוץ (ע' 78). הנאשם 5 עומת עם עדותו של ברמי, וטען כי גרסתו של
19 ברמי אינה אמת, וכי לא היה סיכום מהסוג לו טוען ברמי: "אני יודע את החוק ויודע מה זה
20 אתר פסולת לא חוקי, מה זה תחנת מעבר, ובשום פנים ואופן לא הסכמתי לעשות דבר כזה
21 ואני לא יכול להסכים כי אני יודע שזה אסור. מילא אם מישהו שילם כסף על זה אז אולי היה
22 איזה היגיון לדברים האלה" (ע' 79). הוצגו לו תמונות של השטח ליד בריכות הדגים. הנאשם
23 5 אישר כי מדובר באתר פסולת: "רואים פה פסולת, ואין ויכוח שהיה שם אתר פסולת. כל
24 השאלה אם הרשינו אותו או לא הרשינו, ואני אומר שלא הרשינו דבר כזה, והם עשו את זה
25 בזמן שהייתי בחו"ל" (ע' 79). הנאשם 5 הכחיש שבשטח קיימות מצלמות (ע' 80). הנאשם 5
26 ציין כי לאחר שגילה את דבר קיומה של הפסולת: "ביקשתי מאנדרי לבקש מנאשמים 2-3
27 לפנות את הפסולת שנשארה שם... אני חושב שהפינוי לא קרה די הרבה זמן, אבל בסוף פיננו
28 את זה" (ע' 80). הנאשם 5 הכחיש את גרסתו של שרביט לפיה אושר להם לבצע גריסה ומיון
29 של החומר בשטח הקיבוץ (ע' 81).
30
31
32

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

מהימנות וממצאי עובדה

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
34. המחלוקת בתיק זה – ממוקדת.
- הנאשמים 4-5 אינם חולקים כי בשטח הקיבוץ, סמוך לבריכות הדגים, נשפכה ביום 24.10.12 פסולת מסוגים שונים, הכוללת לא רק בטון, אלא גם עצים, פלסטיק, בלוקים וכיוצא ב פסולת בנין [ואף לו היו חולקים על כך, הרי שלנוכח דו"חות הפעולה, עדותם של מר אלישע, מר גרוסמן ומר עבד אל לטיף, כמו גם התמונות מיום 24.10.12 – יש מקום לקבוע כי עובדה זו הוכחה, ומעבר לספק סביר].
35. הנאשמים אינם חולקים כי הפסולת נשפכה, לכל הפחות ביום 24.10.12, על ידי מר זקן, אשר נהג במשאית של חברת א.י.א פינאי פסולות בע"מ, חברה אשר מר יוסי שרביט הינו בעל מניות ומנהל פעיל בה [ואף לו היו חולקים על כך, הרי שלנוכח הודאתם של מר שרביט ומר זקן, לנוכח הרשעתם של הנאשמים 1-3 בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, לנוכח עדותם של הפקחים, התצהיר החתום של מר שרביט, והתמונות – הרי שיש מקום לקבוע כי עובדות אלו הוכחו, ומעבר לספק סביר].
36. הנאשמים 4-5 אינם חולקים כי מעולם לא ניתן לקיבוץ או לכל אחד אחר רישיון עסק להפעלת "אתר פסולת" או "תחנת מעבר", ואף לא נתבקש – לא על ידי הקיבוץ ולא על ידי כל אחד אחר - רישיון עסק כאמור, ביחס לשטח המצוי בסמיכות לבריכות הדגים של הקיבוץ, ואשר בו נערמה הפסולת הנ"ל [ואף לו היו חולקים על כך, הרי שלנוכח עדותה של גבי יעקובי ותעודת עובד הציבור – יש לקבוע כי עובדה זו הוכחה, ומעבר לספק סביר].
37. המחלוקת מתמקדת לפיכך בשאלת מודעותם והסכמתם של הנאשמים 4-5 לאופן פעולתם של הנאשמים 1-3. טענת המאשימה היא כי הנחת פסולת הבניין לסוגיה - נעשתה באישורם, בהסכמתם (וממילא גם מודעותם) של הנאשמים 4-5 [רי למשל סעיפים 50-51 לסיכומי המאשימה]. טענת הנאשמים 4-5 היא כי ההסכמה היתה להנחת "בטון נקי" בלבד – ואף הבהירו מפורשות כי אין להניח במקום פסולת בנין. הנאשמים 1-3, כך טוענת ההגנה, חרגו מההסכמות ומהאישורים שניתנו להם, ובעת שנאשם 5 וקישניבסקי שהו בחו"ל – הניחו במקום על דעת עצמם והעבירו לשטחי הקיבוץ פסולת בנין. ההכרעה הינה בשתי שאלות השלובות זו בזו – האם הוכיחה המאשימה את תוכן ההסכמה בין נאשמים 1-3 לבין

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א. פינני פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 הנאשמים 4-5: והאם עמדה המאשימה בנטל המוטל עליה, לשכנע כי גרסת ההגנה אינה
2 סבירה, ואף אינה מעוררת ספק סביר?
3
4 שאלות אלו ייבחנו להלן.
5
- 6 38. המעיין בסיכומים שהוגשו על ידי המאשימה עלול לקבל את הרושם, כי עדויות התביעה
7 מהוות מקשה מונוליטית אחת, אחידה לאורכה ולרוחבה. בסיכומים מופיעה התייחסות
8 קצרה אחת לעדותו של מר זקן, אשר המאשימה ביקשה להעדיף את הודעתו (ת/2) על פני
9 עדותו בבית המשפט [ר' סעיף 20 לסיכומי המאשימה]. אולם למעט חריג זה – המאשימה לא
10 ביקשה להעדיף עדות אחת מבין עדויות התביעה על פני רעותה. ולא ביקשה להעדיף עדות על
11 פני גרסה שנמסרה במהלך חקירה במשטרה, או להיפך.
12
- 13 39. התנהלות זו של המאשימה מעוררת קושי לא מבוטל. שכן בפני בית המשפט הונחו ראיות
14 מטעם התביעה, הכוללות גרסאות שונות, והעומדות בסתירה חזיתית זו לזו – ודווקא בשאלה
15 המצויה בליבת המחלוקת (קרי: מה כללה ההסכמה בין הנאשמים 4-5 לבין הנאשמים 1-3?).
16 הקושי מתחדד לנוכח העובדה כי המאשימה בחרה לכאורה בגרסה אחת באשר למהות
17 ההסכמה בין נאשמים 4-5 לבין נאשמים 1-2, מבלי להסביר מדוע יש להעדיפה על פני
18 האחרות.
19
- 20 40. כך למשל ציין קישינבסקי, בע' 18 לפרוטוקול, כי האישור היחיד שניתן זה להבאת "בטון
21 בלבד, בלי ברזלים, בלי עצים ובלי שום דבר", וכי אף נאשם 5 הבהיר כי: "אם זה רק בטון יש
22 על מה לדבר, אם יש חומר, ברזל וזה – אין סיכוי, אנו לא מסכימים לפסולת". אף בהודעתו
23 (ת/24) מסר כי התבקש על ידי שרביט לאשר הקצאת שטח לריסוק האבן והוצאת הברזל –
24 והשיב לשרביט כי הדבר אינו בסמכותו. עוד ציין כי שרביט התחייב "שהחומר יהיה ללא עצים
25 ולכלוך".
26
- 27 41. לעומתו מסר שרביט בחקירתו (ת/26) כי האישור היה להביא פסולת בנין, למיין אותה ולגרוס
28 אותה. בעדותו בבית המשפט הסתייג מטענתו כי קיבל אישור למיין הפסולת, וטען כי האישור
29 היה להבאת בטון גושי, אשר ייגרס אחת לחודשיים (ע' 32), וכי "לא היה קטע של מיין... לא
30 היה מיין בשטח" (ע' 33). יודגש כי המאשימה לא ביקשה להכריז על שרביט כעד עוין, למרות
31 סתירה ברורה זו בין גרסאותיו, ואף לא ביקשה לחקור אותו בנגדית.
32

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 34110-11-13 מדינת ישראל נ' א.י.א. פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 ברמי ציין בהודעתו (ת/25) כי האישור שהתקבל היה לרכז בטון ולגרוס אותו (דהיינו ללא
2 מיון של הפסולת בשטח הקיבוץ). בחקירתו בבית המשפט הבהיר כי האישור מאת נאשמים
3 4-5 היה לגרוס בטון ממזין באזור הסמוך לבריכות (ע' 28), וכי אף בפועל: "הגיע בטון נקי
4 ממזין", ובהמשך: "מה שזכור לי ומה שנעשה שם באמת, זה שלא היתה שליטה על כמה
5 חתיכות עצמית וכמות גדולה של פסולת שנזרקה שם, אז כן היה בסיכום שאנו מביאים לשם
6 פסולת בנין, גורסים אותה ומדפנים איתה את הבריכה".
7
- 8 זקן לעומתן ציין בחקירתו (ת/2) כי האישור היה גם לביצוע פעולות מיון במקום. לטענתו,
9 הוא קיבל אישור, גם מ קשינבסקי אישית, להביא למקום פסולת בנין, שם היא ממוינת על
10 ידי עובד שנמצא שם "מהבוקר עד הערב", וכי "את כל מה שאסור לשים בבריכות – אני
11 לוקח". במהלך עדותו בבית המשפט סתר את האמור בהודעתו, ולשאלה מה הקיבוץ הרשה
12 ומה אסר, השיב (ע' 39): "אמר במפורש רק בטון ובמפורש אמר שלא יהיה אפילו גרגיר של
13 ניילון, נייר". אם כי בפועל, כשנשאל מה הביא למקום, ציין כי שפך גם פסולת בנין (שם). אף
14 בעניינו של זקן לא התבקשה הכרזתו כעד עוין. לא התבקש על ידי המאשימה לחקור אותו
15 בחקירה נגדית.
16
- 17 כאמור ארבעת העדים הנ"ל הם עדי תביעה, אשר לא התבקשה הכרזתם כעוינים. המאשימה
18 למעשה מבקשת כי יינתן אמון בגרסת עדי התביעה. ואולם – באיזו מביניהן? האם לזו שלפיה
19 ההסכמה היה שהנאשמים 1-3 יביאו אל בריכות הדגים רק "בטון נקי", האם סוכם כי יביאו
20 פסולת בניין למיון? או שמא רק בטון גושי לגריסה?
21
- 22 ודוק – דווקא מתוך גרסאות עדי התביעה עולה הספק, שמא יש ממש בטענת הנתבעים 4-5
23 בדבר מהות האישור שניתן לנאשמים 1-3.
24
- 25 כך, למשל, מציין אנדרי בהודעתו (ת/24), כי לאחר כמה הובלות בהן הביאו הנאשמים 1-3
26 "חומר טוב שכלל שברי בניין נקיים, הגיעו שתי משאיות עם חומר לא נקי, עם עץ וקלקר
27 ואיטונג. ביקשתי ממנו שיאסוף את החומר, ו(הוא) אסף אותו". דברים דומים מסר
28 קשינבסקי במהלך עדותו (ע' 18) – לאחר שתי משאיות עם "בטון נקי, השלישית הייתה עם
29 איטונג וניירות וכל מיני עצים".
30
- 31 גרסה דומה מסר זקן במהלך עדותו בבית המשפט (ע' 39): "לא פעם אנדרי שלף אותנו ולא
32 נתן לי לעבור ולקצר דרך משם. הוציא אותנו אפילו היתה חתיכה של 2 מטר ניילון, זרק אותנו

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א. פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 משם, עד שהם סיכמו שזה לא יקרה". ובהמשך (ע' 40): " אנדרי בשטח הבהיר לי חד משמעית
2 שלא יהיה גרגיר של נייר, ניילון. רק בטון".
3
- 4 47. אף העד שרביט מסר גרסה ממנה עולה כי נעשתה אליו פניה מטעם הקיבוץ לפנות פסולת
5 שהובאה למקום (ע' 33): "היתה פניה חד פעמית של גן שמואל, שהיתה פסולת לא גושית
6 וביקשו לפנות אותה. לא היה מיון באופן קבוע". ובהמשך (ע' 36): "אנדרי) אמר תעיפו את
7 זה מכאן. זה מה שעשינו. לפעמים קורה שמתחלק משהו למשאית. הם (הקיבוץ) רצו כל הזמן
8 לשמור על הסדר ופחדו מטעויות. לדעתי אין סיבה שהם פה".
9
- 10 48. מר ברמי נשאל אף הוא אם זכור לו מקרה בו הגיעה מכולה, וקישניבסקי ראה שמדובר בחומר
11 שאינו נקי, וביקש להוציא את זה – והשיב בחיוב (ע' 30 לפרוטוקול).
12
- 13 49. עדויות אלו של כל עדי התביעה הרלבנטיים, בייחוד לאור העובדה כי המאשימה לא הסתייגה
14 מהן, לא סתרה אותן ולא הסבירה אותן – מעוררת קושי ממשי לקבל את גרסת התביעה. שכן
15 אם נכונה טענת המאשימה, כי הנאשמים 4-5 אישרו במפגיע הבאת מכולות של פסולת לשטח
16 הקיבוץ לשם מיון הפסולת וגריסתה – על שום מה לסלק את משאיות המובילות "חומר לא
17 נקי"?
18
- 19 קריאת סיכומי המאשימה מעלה, כי המאשימה לא התמודדה כלל עם שאלה זו. במהלך
20 הטיעונים בעל פה הפניתי את השאלה לב"כ המאשימה. תשובות המאשימה (ע' 86
21 לפרוטוקול) – רחוקות מלהניח את דעתי. נטען תחילה כי האירוע אותו מתאר קישניבסקי
22 הוא מיום התפיסה (24.10.12), אלא שקריאת הודעתו של קישניבסקי מלמדת כי הוא מתייחס
23 לאירועים שקרו טרם נסיעתו לחו"ל. נטען בהמשך כי יש לבחון את גרסתו של זקן כמכלול,
24 ומאחר והלה ציין גם כי היה בשטח עובד שמיין את הפסולת – הדבר מלמד כי קישניבסקי לא
25 סילק את כל המשאיות שהכניסו פסולת למקום. שוב, הדבר אינו מתיישב עם עדותו של זקן,
26 שטען כי קישניבסקי סילק אותו מהמקום "עד שהם סיכמו שזה לא יקרה", ואף לא מתיישבת
27 עם עדותו של קישניבסקי (ר' למשל ע' 25 לפרוטוקול, ש' 21-11). לבסוף נטען כי מדובר
28 בסתירות שאינן מהותיות, וכי במהלך העדות התלבטו ב"כ המאשימה אם לבקש להכריז
29 עליהם כעדים עוינים, אך נאמר להם על ידי המותב ששמע את התיק באותה ישיבה כי
30 "הדברים הובנו" (ע' 86 לפרוטוקול). מבלי להיכנס לשאלת קיומן של אמירות שאינן מצויות
31 בפרוטוקול, אבקש לחזור ולהדגיש – מהות ההסכמה בין הנאשמים 1-3 לבין הנאשמים 4-5
32 הינה סלע המחלוקת ולב העניין. גרסאותיהם של שניים מעדי התביעה (קישניבסקי וזקן)

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

1 חותרות תחת הבנת המאשימה את האירועים ואת ההבנות שהושגו לשיטתה. אף ברמי
2 ושרביט מאשרים, כי משאיות סולקו מהמקום כיוון שהובילו לשטח הקיבוץ פסולת בנין. ניתן
3 לצפות מהמאשימה, אשר עליה נטל השכנוע להוכיח את אשמת הנאשמים מעבר לספק סביר,
4 כי לא תשאיר נקודה כה מהותית ללא תשובה מספקת.

5

6 אף לאחר קריאת העדויות, הראיות הסיכומים והטענות – נותר פער בלתי ניתן לישוב בין
7 גרסת התביעה בדבר הסכמה להנחת פסולת במקום, לבין התנהגות הנאשמים 4-5, הסותרת
8 קיומה של הסכמה כאמור. ברי כי במצב דברים זה, הספק פועל לטובת הנאשמים.

9

10 **על האפשרות לקבוע ממצאי עובדה על סמך עדותם של ברמי ושרביט:**

11

12 50. עדותם של העדים שרביט, ברמי וזקן נשמעה בפני מותב אחר (כבי' השופט, ד"ר ז' פלאח).
13 לפיכך, מטבע הדברים, לא אוכל להתייחס ל"אותות האמת והשקר" שהתגלו במהלך
14 עדויותיהם. יחד עם זאת, ובזהירות המתחייבת, אעיר את ההערות שלהלן באשר
15 לגרסאותיהם של השלושה.

16

17 51. המדובר במי שנחקרו באזהרה, בחשד לביצוע העבירות מושא כתב האישום. נגד שניים מהם
18 (זקן ושרביט) אף הוגש כתב אישום, והם הורשעו על פי הודאתם בביצוע המעשים עליהם
19 עומדים לדין גם נאשמים 4 ו-5.

20

21 52. אין לכחד כי במהלך חקירותיהם של השלושה, בשלב החקירה ובטרם הגשת כתב אישום,
22 היה לשלושת העדים אינטרס מובהק "לחלץ את עצמם" מהחשדות שהופנו נגדם. משכך, הרי
23 שיש לקבל את גרסאותיהם באותו שלב, לפיהן כל מעשיהם נעשו באישור ובידיעה של
24 נאשמים 4-5 – עם "קב של חומטין".

25

26 53. במהלך השלמת סיכומי המאשימה בעל פה, נטען (לראשונה, יש לומר) כי הודעותיהם של
27 שלושת העדים במשטרה עדיפות על פני עדותם בבית המשפט, שכן הדברים שמסרו אז – היו
28 בסמוך למועד ביצוע העבירות (עי' 86 לפרוטוקול). שבתי לפיכך וקראתי את עדויותיהם של
29 השלושה. למעט העד ברמי, לא טען איש מהם כי אינו זוכר את האירועים. ההיפך הוא הנכון.
30 עדותם נראית קולחת ומלאת פרטים. לא מן הנמנע כי נימוק אחר מסביר את הפער בין
31 ההודעות שנגבו במשטרה לבין עדותם בבית המשפט, לאחר שהורשעו בדין וזומנו להעיד כעדי

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א פינוי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 תביעה. מכל מקום, וככל שביקשה המאשימה להעדיף את גרסאות העדים על פני עדותם, היה
2 עליה לעשות כן באופן ברור, במועד, ותוך הפניית שאלות רלבנטיות לעדים עצמם. הדבר לא
3 נעשה.
4
- 5 54. אשר לעדותם של ברמי ושרביט – קיים קושי ליתן את מלוא המשקל לעדותם. בעדותם נתגלו
6 בקיעים, בנקודה המרכזית שבמחלוקת. בקיעים אלו מקורם בראיות ובעדויות **אותם הביאה**
7 **המאשימה**.
8
- 9 55. הדוגמה המרכזית לכך נעוצה בגרסתו של מר ברמי, לפיה לפני ואחרי שאנשי הנאשמת 4 הראו
10 את השטח המיועד – הגיע נציג מטעם איכות הסביבה ואישר לנאשמים 1-3 את ביצוע
11 העבודות. אותו אדם הוא מר איציק בוזגלו (עי' 29-30 לפרוטוקול).
12
- 13 56. במלים אחרות – מר ברמי טען כי למקום העבודות המיועד הגיע איש המשרד לאיכות
14 הסביבה, בדק את השטח ואישר את העבודות. גם שרביט ציין בהודעתו (ת/26) כי הסביר
15 לבוזגלו איך להגיע למקום, וזה הגיע, ראה את המקום, ואישר כי מדובר במקום מצוין
16 לאחסנת הפסולת, ואישר לשרביט לבצע עבודות גריסה במקום.
17
- 18 57. דא עקא, עדותו של מר בוזגלו סותרת לחלוטין את גרסתו של ברמי ואת טענתו של מר שרביט
19 (ורי בהקשר זה פירוט עדותו של מר בוזגלו, סעיף 29 להכרעת הדין). יצויין כי מר ברמי עומת
20 כבר במהלך חקירתו הראשית עם גרסתו של מר בוזגלו, אשר הכחיש כל נוכחות במקום, ואף
21 הדגיש כי איננו עובד מטעם המשרד לאיכות הסביבה (אלא עובד עיריית חדרה), הוא אינו
22 מוסמך כלל לאשר ביצוע עבודות כאמור, ובכלל – השטח של קיבוץ גן שמואל אינו מצוי
23 בתחום שיפוט עיריית חדרה. מר ברמי עמד על טענתו כי בוזגלו הגיע לשטח ונתן אישור.
24
- 25 58. אף במקרה זה – המאשימה לא התמודדה בסיכומיה הכתובים עם **השלכת** עדותו של בוזגלו
26 על מהימנותם של מר ברמי ומר שרביט, לאור הסתירה הברורה, בנקודה המצויה בלב
27 המחלוקת [רי' למשל סעיף 12 ו-14 לסיכומי המאשימה].
28
- 29 59. אף הפעם, הפניתי שאלות לבייכ המאשימה במהלך השלמת סיכומי הצדדים בעל פה – כיצד
30 מתיישבת טענת המאשימה כי יש להסתמך על עדותם של שרביט וברמי, כאשר בנקודה
31 מרכזית שבמחלוקת – קיימת עדותו של עד תביעה שאינו מעורב, הסותר את גרסתם? לטענת

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א פינוי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 ב"כ המאשימה, מרגע שהורשע שרביט בביצוע העבירות המיוחסות לו – הפכה שאלת
2 מעורבותו של בוזגלו "להיות שולית עד בלתי נדרשת" (ע' 87 לפרוטוקול).
3
4 60. בכל הכבוד, דעתי בעניין זה שונה לחלוטין. עדותו של מר בוזגלו (אשר המאשימה לא חלקה
5 לרגע על מהימנותו) **מקעקעת** את גרסתם של עדי התביעה ברמי ושרביט, בנקודה מרכזית.
6
7 **ויודגש: לטענתם של מר ברמי ומר שרביט, מעשיהם בוצעו באישור ובידיעה כפולים**
8 **ושלובים: מצד אחד של איכות הסביבה (מר בוזגלו) ומצד שני של הקיבוץ (מר שצקי). הוכח**
9 **בראיות ברורות ומשכנעות, שהובאו על ידי התביעה עצמה, כי גרסתם של ברמי ושרביט**
10 **בכל הנוגע לאישור שקיבלו מאת איכות הסביבה – אינה נכונה, לשון המעטה. כיצד הופכת**
11 **עובדה זו "לשולית עד בלתי נדרשת" לצורך הערכת סבירות ומהימנות טענתם המקבילה של**
12 **ברמי ושרביט, בדבר האישור והידיעה של מר שצקי? למאשימה פתרונים.**
13
14 **ודוק: המאשימה לא ביקשה להסתייג מעדותם של מר ברמי ומר שרביט בנקודה זו. אף לא**
15 **נטען כי יש לבצע "פליגין דיבורא" בעדותם של השניים. אף הפעם, הפער בין גרסאות העדים**
16 **נותר לא מיושב ולא מוסבר.**
17
18 **בנסיבות אלו, אני סבור כי עדותו של מר בוזגלו – הסותרת את עדותם של מר ברמי ומר**
19 **שרביט בנקודה העומדת בליבת המחלוקת - מוליכה למסקנה לפיה לא ניתן לתמוך את גרסת**
20 **המאשימה בעדותם של מר ברמי ומר שרביט.**
21
22 61. **אציין כי אין זו הנקודה היחידה בה מתגלה חוסר דיוק בולט בגרסאותיו של שרביט. כך למשל**
23 **ציין שרביט בחקירתו במשטרה (ת/24, ע' 4) כי קיים **הסכם בנתב** בין הנאשמים 1-2 לבין**
24 **הקיבוץ. מטענה זו חזר בו מר שרביט במהלך עדותו בבית המשפט (ע' 34 לפרוטוקול). אמנם,**
25 **אין המדובר בסתירה או דבר שקר אשר בכוחם לבדם להצדיק קביעה כלשהיא בעניין**
26 **מהימנותו של שרביט. אולם נקודה זו מצטרפת לנקודה המרכזית הנוגעת לשאלת נוכחותו**
27 **של בוזגלו בשטח, כטענתו של שרביט. ייתכן גם כי יש בנקודה זו כדי ללמד על רצונו של שרביט**
28 **"לחלץ את עצמו", בטענה כי אכן פעולות הנאשמים 1-3 נעשו בהיתר ובאישור.**
29
30
31
32

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 34110-11-13 מדינת ישראל נ' א.י.א. פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

גרסת הנאשם 5

- 1
2
3 62. מר שצקי העיד בפני, בישיבת יום 17.1.17. ניכר היה בו, כי המתין זה זמן רב להזדמנות לומר
4 את אשר על לבו. עדותו הייתה קולחת ושוטפת. הוא העיד בשפה בוטחת, לא התחמק מאף
5 שאלה, לא גמגם, לא השתהה בטרם השיב ולא לקה בזיכרונו. הנאשם 5 לא התחמק
6 מאחריות, ולא ביקש להטילה על אחרים: "אני אחראי על השטח, על אנדרי, על הכל" (ע' 75).
7 עם זאת, להבנתו – עצם האחריות על השטח אינה מלמדת על מודעות לביצוע עבירות במקום
8 (ע' 72, ש' 15).
9
10 63. הדברים שמסר הנאשם 5 בעדותו בפני, תואמים בעיקרם לגרסאות שמסר כבר במהלך שנת
11 2012 – הנאשמים 1-2 ומר ברמי ביקשו להניח סמוך לבריכות הדגים שברי בטון, "בטון נקי"
12 אשר ישמש לדיפון הבריכות. לא ניתן אישור לגרוס את החומר בשטחי הקיבוץ. לא ניתן
13 אישור למיין פסולת בשטחי הקיבוץ. קישינבסקי, אשר נמצא בשטח מדי יום (כמי שאחראי
14 על ענף בריכות הדגים בקיבוץ, אשר משמש גם כקב"ט הקיבוץ) הונחה שלא להכניס לאזור
15 הבריכות שום פסולת שאינה מתאימה לדיפון הבריכות.
16
17 64. עדותו של נאשם 5 הותירה בי רושם מהימן. לא רק בשל אופן מסירת העדות, ו"סימני האמת"
18 העולים מעדותו, כמפורט לעיל. עדותו משתלבת עם עדותם של אחרים, לרבות עם חלק מעדי
19 תביעה: עם עדותו של קישינבסקי, בדבר תוכן ההסכמה אליה הגיעו הצדדים; עם עדותו של
20 זקן, בכל הנוגע לאישור שניתן להבנתו על ידי הקיבוץ (ר' ע' 39 לפרוטוקול); עם עדותם של
21 שרביט, ברמי וזקן – בכל הנוגע לסילוק משאיות אשר הובילו לשטח הקיבוץ מכולות אשר
22 כללו פסולת שאיננה "בטון נקי" (עובדה המתיישבת עם תוכן ההסכמה, לשיטתו של הנאשם
23 5); עם עדותו של שרביט, לפיה נאשם 5 מסר לו במהלך הפגישה ביניהם כי הוא אינו מעוניין
24 בבעיות עם המשרד לאיכות הסביבה (ע' 36 לפרוטוקול).
25
26 65. המאשימה הקדישה חלקים נכבדים מחקירתו הנגדית של מר שצקי לשם הוכחת טענתה בדבר
27 חוסר הסבירות הכלכלית של גרסת ההגנה. הלה נתבקש להסביר (לאור העובדה שאינה שנויה
28 במחלוקת, כי לא עבר כל תשלום שהוא – מהקיבוץ לחברה או להיפך) מדוע תסכים הנאשמת
29 1 למיין ולגרוס פסולת בניין באתר אחר, ולהעביר "בטון נקי" לשטחי הקיבוץ, חינם אין כסף.
30
31 66. ההסבר שניתן על ידי מר שצקי – מניח את הדעת, ולכל הפחות יוצר ספק סביר. מר שצקי
32 הסביר כי ההסכמה אליה הגיעו הנאשמים 4-5 עם הנאשמים 1-2 – הגיון כלכלי בצדו:

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א פינוי פסולת ועבודות עפר בע"מ ואח'

- 1 הנתבעים 1-2 חוסכים בעלויות של שינוע הבטון למקומות מרוחקים יותר. תחת זאת, קיבלו
 2 מאת הנתבעת 4 שטח בו יונח בטון נקי שימשם לדיפון הבריכות (ע' 76):
- 3 "העניין הוא כזה. כאשר קבלן עושה איזו עבודה שהיא פירוק של מבנים,
 4 וזה מה שכנראה הוא עשה, הוא צריך לפנות את כל מה שהוא מפרק
 5 מהאתר שהוא עובד. חלק מהחומר יכול להשתמש בו למה שאנחנו צרכנו,
 6 וזה חוסך לו להוביל את זה או לנסות ולמכור את זה למישהו. אבל זה חוסך
 7 לו כסף וזה נוח לו וזה קרוב, וזו הסיבה היחידה שהוא התקשר איתי ולא
 8 עם קיבוץ בעמק יזרעאל, כי זה קרוב. זה ההיגיון מאחורי זה, וזה תמיד
 9 ההיגיון, כפי שהסברתי בחקירה הראשית".
- 10
- 11 67. יצויין בהקשר זה כי גם לפי עדותו של מר קישניבסקי, פניית קבלנים אל הקיבוץ על מנת
 12 שיתאפשר להם להעביר למקום בטון לדיפון בריכות – אינה עניין חדש או חד פעמי (ע' 25
 13 לפרוטוקול): "יש הרבה שמבקשים, ויש קבלן אחד שניסים (צרור) מכיר אותו ומותר לו
 14 להביא". גם גרוסמן אישר כי הפתרון של דיפון באמצעות שביר בטון מהווה פתרון המוכר
 15 למשרד לאיכות הסביבה (ע' 44 לפרוטוקול). הדברים כמובן עולים בקנה אחד עם גרסתו של
 16 שצקי, לפיה הפתרון של דיפון באמצעות בטון נקי נהוג מזה עשרות שנים – הן בקיבוץ גן
 17 שמואל והן בקיבוצים שכנים (ע' 70 לפרוטוקול).
- 18
- 19 68. המאשימה טוענת בסיכומיה, כי גרסת הנאשם 5 אינה הגיונית, שכן הקבלן לא זקוק לשטחי
 20 הקיבוץ כדי "להיפטר" מבטון נקי, וכי בטון נקי יכול להימכר לצדדים שלישיים לשימוש חוזר
 21 (סעיף 45 לסיכומים). יש אמנם טעם בטענה זו של המאשימה, אולם באופן חלקי בלבד. טענה
 22 זו מתעלמת מכך שקיימות עלויות שינוע, אשר יכולות להגיע לסיכומים לא מבוטלים. אדגיש
 23 בהקשר זה כי לא הונחה בפני כל ראיה, הערכה או חוות דעת, אשר בכוחן ללמד על מחיר
 24 השוק של "בטון נקי" או על עלויות שינוע שלו. טענות המאשימה בדבר חוסר הגיון כלכלי
 25 בגרסת הנאשם 5, ומן העבר השני – טענת הנגד של הנאשם 5 כי יש הגיון כלכלי בהסכמה
 26 אליה הגיעו נאשמים 4-5 עם הנאשמים 1-2, נותרו לפיכך עומדות זו מול זו, וללא תימוכין.
 27 במצב דברים שכזה, כידוע, פועל הספק לטובתו של הנאשם.
- 28
- 29 **קביעת העובדות – סיכום ביניים**
- 30
- 31 69. לאור האמור לעיל, ולנוכח הראיות שהובאו בפני, ניתן לקבוע את ממצאי העובדה הבאים:

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א. פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

המסגרת הנורמטיבית:

- 1
- 2
- 3 70. המאשימה מייחסת לנאשמים 4-5 אחריות בפלילים, בגין עבירות הקשורות לניהול תחנת
- 4 מעבר ואתר לסילוק פסולת – ללא רישיון עסק, ללא תשתיות ותוך אי נקיטת אמצעים מניעת
- 5 זיהום.
- 6
- 7 71. כאמור, אין מחלוקת כי בשטחי הקיבוץ הושלכה פסולת על ידי נאשמים 1-3. השטח מצוי
- 8 בחזקת הקיבוץ, אולם השאלה היא אם פעילותם של נאשמים 1-3 (הנחת פסולת, במובחן
- 9 מהנחת "בטון נקי") – נעשתה תוך **מודעות** של נאשמים 4-5.
- 10
- 11 72. תשובתי על כך היא בשלילה. דעתי היא כי לא הוכח על ידי המאשימה, שהנאשמים 4-5 היו
- 12 **מודעים** לכך שבשטחי הקיבוץ מבצעים הנאשמים 1-3 עבירות ומקימים, הלכה למעשה,
- 13 "תחנת מעבר" לפסולת בנין, כמשמעות המונח בתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת).
- 14 הנאשמים 4-5 סיכמו עם הנאשמים 1-3 ועם ברמי כי לשטח הקיבוץ יועברו מכולות הנושאות
- 15 "בטון נקי" בלבד. במהלך שהותם של נאשם 5 ומר קישינבסקי בחו"ל – חרגו נאשמים 1-3
- 16 מהסכמה זו, והעבירו לשטחי הקיבוץ פסולת בנין.
- 17
- 18 73. להלן תיבחן המשמעות של קביעת עובדות אלו על אחריותם של הנאשמים 4-5.
- 19
- 20 74. לנאשמים 4-5 מיוחסת אחריות מכוח הוראת סעיף 1 לתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר
- 21 לפסולת). לטענת המאשימה, יש לראות את הנאשמים 4-5 כ"מפעיל" לאור העובדה כי תחנת
- 22 המעבר מצויה בבעלות/החזקה של הנאשמים 4-5 ולחילופין – בשל העובדה כי תחנת המעבר
- 23 פעלה בפיקוחם/השגחתם.
- 24
- 25 75. אלא שבענייננו, תנאי מקדמי להטלת אחריות בפלילים, הינה הוכחה בדבר עצם **המודעות**
- 26 לקיומה של תחנת מעבר. ומקום בו לא מודע אדם, כי שטח שבחזקתו משמש אדם אחר
- 27 כתחנת מעבר לפסולת בנין – על שום מה יחוב בפלילים?
- 28
- 29 לעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון ברע"פ 7861/03 מדינת ישראל נ' המועצה האזורית
- 30 גליל תחתון (8.5.2006):

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א פינני פסולת ועבודות עפר בע"מ ואח'

1 "אדם הגורם להיווצרותו של מיפגע סביבתי מחייב עצמו בעצם
 2 מעשהו בעבירה. אשר להרחבת האחריות כהוראת סעיף 14
 3 לחוק, הנחת היסוד היא שהאדם יודע על קיומו של המיפגע
 4 ובכל זאת אין הוא נוקט באמצעים למניעתו. אדם שאינו יודע על
 5 קיומו של מיפגע ממילא אינו יכול לעשות לביעורו. דברים אלה
 6 אמורים בעיקר בענייננו. שטח שיפוטה של המועצה האזורית
 7 שטח רחב-ידיים הוא, ויכול שייווצר מיפגע בלא שהמועצה תדע
 8 על קיומו אף שנוהגת היא כהלכה בבירור הנעשה בתחומיה.
 9 בנסיבות אלו לא תחוב המועצה בפלילים".

10
 11 76. ברי כי לו היה מוכח, כי הנאשמים 4-5 היו מודעים לכך שנאשמים 1-3 מפעילים בשטח
 12 הקיבוץ תחנת מעבר, היה מקום לחייבם בהנחת התשתיות הנחוצות, ובהעדר הנחת תשתיות
 13 כאמור – להטיל עליהם אחריות פלילית. אלא שמי שאינו מודע לכך שבשטחו בוצעה עבירה
 14 – לא יכול למנוע אותה, וממילא אין מקום והצדקה לתמרץ אותו לנקוט באמצעי הזהירות
 15 הדרושים בדרך של הטלת איסור פלילי [השווה רע"פ 5389/01 המועצה האזורית לב השרון
 16 נ' מדינת ישראל (18.5.2003)].

17
 18 77. לטענת המאשימה, הנאשמים 4-5 חבים בפלילים, אף אם לא היו מודעים בפועל לדרך פעולתם
 19 של נאשמים 1-3, וזאת מכוח הוראת סעיף 14 לחוק למניעת מפגעים, לפיו:
 20 "כל מקום בחוק שמדובר בו על גרימת מעשה פלוני, רואים אדם
 21 כאילו גרם לאותו מעשה גם אם הוא נעשה במקום הנתון
 22 לשליטתו או לפיקוחו, או על ידי מי שנתון לשליטתו או
 23 לפיקוחו, והוא לא נקט כל האמצעים הסבירים למניעתו. הטוען
 24 כי נקט אמצעים כאמור – עליו הראיה".

25
 26 על פי הטענה, הנאשמים הרשו לאתר לעמוד על כנו ולא מיצו את שליטתם ופיקוחם על
 27 המקום. לדעת המאשימה, יכולים היו הנאשמים 4-5 לנקוט באמצעים שונים: הצבת שומר,
 28 תיחום השטח, התקנת מצלמות, וכיוצ"ב.

29
 30 78. דעתי היא כי דין הטענה להידחות.
 31

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 34110-11-13 מדינת ישראל נ' א.י.א פינוי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 כמפורט בהרחבה לעיל – הנאשמים 1-3 חרגו מהסיכום עימם, ובעת שנאשם 5 וקישניבסקי
2 שהו בחו"ל – העבירו פסולת בנין לשטח הקיבוץ, סמוך לבריכות הדגים. ברי, כי הדבר נעשה
3 ללא ידיעה של הנאשמים 4-5, ללא הסכמה, ולמעשה – אף בניגוד מוחלט להסכמות אליהם
4 הגיעו נאשמים 4-5 עם נאשמת 1 ועם מר שרביט.
5
6 .79 עוד אני סבור, כי הנאשמים 4-5 נקטו באמצעים סבירים למניעת המפגע, ולמניעת הקמתה
7 של "תחנת מעבר" בשטח הקיבוץ:
8
9 א. הנאשם 5 הבהיר בשיחותיו, הן עם מר ברמי והן עם מר שרביט, כי אין להכניס לשטח
10 הקיבוץ פסולת בניין, אלא אך ורק "בטון נקי". כפי שעולה מעדותם של ברמי ושרביט
11 – השניים הבינו היטב את גדרי האסור והמותר. כך למשל אישר ברמי בחקירתו כי
12 לא ניתן לו כל אישור להקים במקום אתר פסולת, וכי מותר להכניס למקום "חומר
13 נקי" בלבד (ע' 30 לפרוטוקול). דברים דומים מסר גם שרביט בחקירתו (ע' 36).
14
15 ב. מר קישניבסקי, אשר שהה "בשטח" בהיותו קצין הבטחון של הקיבוץ ואחראי ענף
16 בריכות הדגים – הבהיר אף הוא את גדרי האסור והמותר. כך עולה גם מעדותו של
17 הנהג, מר זקן (ע' 39 לפרוטוקול). מר קישניבסקי ביטא במעשים, הלכה למעשה, את
18 האיסור להכניס לשטח הקיבוץ פסולת בנין, כאשר סילק מהמקום משאיות של
19 הנאשמים 1-2 אשר לא עמדו בסיכום והובילו פסולת בנין.
20
21 ג. אף תגובתם של נאשמים 4-5 לאחר מעשה, מלמדת בדיעבד על התנהלותם. עם היוודע
22 העובדה כי הנאשמים 1-3 הקימו בשטח הקיבוץ "תחנת מעבר" – פסקה מיד כניסת
23 המשאיות לקיבוץ. כפי שעולה בבירור גם מעדותו של מר גרוסמן – אשר ערך מספר
24 ביקורים בשטח לאחר ה- 24.10.12, ולא הבחין בכל שינוי במקום. אף בשלב מאוחר
25 יותר, כאשר מי מטעם הנאשמת 1 גרס את כל הפסולת שהונחה באתר – סירב
26 קישניבסקי שייעשה בחומר כל שימוש בשטח הקיבוץ (ע' 18 לפרוטוקול):
27 "אחרי שהוא ריסק את הפסולת הוא פנה אלי ואמר לי
28 תיתן פה לשפוך את זה, וכנראה רצה לעשות (צ"ל –
29 לחסוך) הובלות, ואמרתי אני לא רוצה לעבוד איתך. כיום
30 השטח נקי לגמרי. לא השתמשנו בו ולא רציתי עסק
31 איתם"
32

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א. פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 טענת המאשימה, כי על הנאשמים 4-5 היה להציב בשטח הקיבוץ שומרים, מצלמות וגדרות,
2 או לבצע פעולות לניטור היוצאים והבאים לשטחי הקיבוץ – אינה סבירה ומנותקת מחיי
3 המעשה. כפי שהבהיר מר שצקי בעדותו – המדובר בשטחים פתוחים, רחבים (כ- 7,000 דונם)
4 המשתרעים ומפוזרים מאזור מחלף קיסריה ועד אזור בקה אל גרביה [ר' בין היתר תצלום
5 אויר – 1/ג]. לא ניתן להעמיד שומרים וזקיפים שימנעו כניסה לכל מקום ומקום. אף לא היה
6 צורך בגידור וניטור של השטחים הסמוכים לבריכות הדגים, שכן לא היה מקום לחשוד, כי
7 במהלך יציאתם של מר קישינבסקי ומר שצקי לחו"ל – ינצלו זאת הנאשמים 1-3 ויעבירו אל
8 שטחי הקיבוץ פסולת בנין, בניגוד למוסכס.
9
- 10 הנה כי כן, לקביעתי המאשימה לא הוכיחה את דבר מודעותם של הנאשמים 4-5, לכך
11 שהנאשמים 1-3 הובילו אל שטחי הנאשמת 4 פסולת בנין, ולמעשה מקימים בשטחי הנאשמת
12 4 "תחנת מעבר".
13
- 14 משלא הוכחה מודעותם, הרי שלא היה בידם הכוח למנוע את ביצוע העבירות על ידי נאשמים
15 1-3 ולא היה בכוחם להפסיק או לעצור את המפגע. משכאן, הרי שאין הצדקה לחייב בפלילים
16 את הנאשמים – לא מכוח חוק רישוי עסקים ותקנותיו, ולא מכוח חוק למניעת מפגעים
17 ותקנותיו.
18
- 19 למעלה מכך, וככל שהדבר נוגע להוראת סעיף 14 לחוק למניעת מפגעים, הרי שיש לבחון את
20 סבירות האמצעים שנקטו לשמירת הוראות החוק - בשים לב לעובדות אשר היו בידיעתם
21 באותה עת, ולא כ"חוכמה בדיעבד". פרשנות ומשמעות הביטוח "נקיטת אמצעים סבירים"
22 צריכה להיעשות על פי תכליתה של הוראת החוק. בענייננו – נועדה הוראת החוק להניע את
23 מי שבידו השליטה והכוח למנוע היווצרותו של מפגע – לנקוט באמצעים יעילים ונחרצים לשם
24 מניעתו (טרם מעשה) או הסרתו (לאחר מעשה). דעתי היא כי הנאשמים 4-5 מילאו אחר חובה
25 זו, נקטו באמצעים סבירים להבטחת שמירת החוק והתקנות הרלבנטיות, ובפועל אף נמנעה
26 העברת פסולת בנין למקום (לפחות עד למועד נסיעתם של מר קישינבסקי ומר שצקי לחו"ל).
27 לאחר מעשה, פעלו הנאשמים 4-5 באמצעות הרשויות על מנת להביא את הנאשמים 1-3
28 להסיר את המפגע (ר' עדותו של נאשם 5, ע' 76; עדותו של מר גרוסמן, ע' 46; ת/26).
29
30
31
32

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 13-11-34110 מדינת ישראל נ' א.י.א פינני פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

- 1 - מר שרביט ומר ברמי פנו אל הנאשמים 4-5 וביקשו להניח בשטח הקיבוץ פסולת בנין
- 2 שהצטברה במהלך פעילותה של הנאשמת 1, לצורך דיפון בריכות הדגים שבשטח
- 3 הקיבוץ.
- 4 - הנאשמים 4-5 אישרו למר שרביט ולמר ברמי להניח בשטח הקיבוץ, סמוך לבריכות
- 5 הדגים, מכולות ובהן "בטון נקי" בלבד, דהיינו – ללא פסולת בנין נוספת (עצים, ברזל,
- 6 פלסטיק וכיוצ"ב).
- 7 - קישינבסקי, המרכז את ענף בריכות הדגים אצל הנאשמת 4 – בחן לפחות חלק מתכולת
- 8 המשאיות שהביאה הנאשמת 1 אל בריכות הדגים. מקום בו חרקה תכולת המשאית
- 9 מהמוסכם, וכללה גם פסולת בנין – התבקשו הנאשמים 1-3 לפנות את הפסולת
- 10 והמשאיות הוחזרו כלעומת שבאו.
- 11 - קישינבסקי והנאשם 5 שהו בחו"ל במהלך חודש אוקטובר 2012: קישינבסקי שהה
- 12 בחו"ל בין התאריכים 9-19.10.2012. הנאשם 5 שהה בחו"ל בין התאריכים -21.10.12
- 13 2.11.12.
- 14 - ביום 24.10.12 נצפתה משאית של הנאשמת 1, נהוגה בידי הנאשם 3, כשהיא מגיעה אל
- 15 השטח האמור ופורקת ממנו פסולת בנין. במקום נצפה בנוסף עובד העוסק במיון פסולת
- 16 הבנין.
- 17 - לא הובאה בפני כל ראיה המלמדת כי בתאריכים המוקדמים ליום 24.10.12 הונחה
- 18 בשטח על ידי מי מטעם הנאשמים 1-3 פסולת בנין (וזאת במובחן מבטון). בהקשר זה
- 19 ראוייה לציון עדותו של מר גרוסמן מטעם המאשימה, לפיה ביקר באזור גם לפני יום
- 20 24.10.12, ולא הבחין במקום בפעילות המחייבת אכיפה.
- 21 - הוכח בפני כי מאז יום 24.10.12 ולפחות עד יום 27.1.13 לא בוצע כל שינוי במצב השטח:
- 22 לא פונו מהמקום הבטון והפסולת; מאידך גם לא נוספו במקום פסולת או בטון. ראוייה
- 23 לציון בהקשר זה הן את דבריו של מר גרוסמן, כי ביקר לאחר ה- 24.10.12 במקום מספר
- 24 פעמים אך לא הבחין בשינוי במקום, והן בעדותם של קישינבסקי ושל שרביט, מהן עולה
- 25 כי לאחר הגעת הפקחים ביום 24.10.12 – הורחקה הנאשמת 1 מכל פעילות במקום.

26
27
28
29
30
31

בית משפט השלום בחיפה

20 יוני 2017

ת"פ 34110-11-13 מדינת ישראל נ' א.י.א פינאי פסולת ועבודות
עפר בע"מ ואח'

סוף דבר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

82. לנאשמים 4-5 יוחסו עבירות מכוח הוראות חוק רישוי עסקים וחוק למניעת מפגעים. נטען, כי הנאשמים 4-5 ידעו, אישרו והסכימו להקמת "תחנת מעבר" או אתר לסילוק פסולת בשטח הנאשמת 4, ועל ידי הנאשמים 1-2.

83. הראיות אשר הובאו בפני מוליכות למסקנה, כי המאשימה לא הוכיחה כי הנאשמים 4-5 אישרו או הסכימו שבשטחה של נאשמת 4 תוקם תחנת מעבר או אתר פסולת. ההיפך הוא הנכון. הנאשמים 4-5 התנגדו לכך, ואף הבהירו לנאשמים 1-2 כי נאסר עליהם להכניס לשטחי הקיבוץ פסולת בנין. כל שאישרו הנאשמים 4-5, הוא הכנסת "בטון נקי", לשטח המצוי בקרבת בריכות הדגים של הקיבוץ, וזאת לצורך דיפון הבריכות. במהלך שהייתם של נאשם 5 ומר קישינבסקי בחו"ל, פעלו הנאשמים 1-3 בניגוד לאמור, והעבירו לשטח שליד בריכות הדגים פסולת בנין.

84. הנאשמים 4-5 לא היו מודעים למעשי הנאשמים 1-3, זאת על אף שנקטו באמצעים סבירים למניעת ביצוע העבירות כאמור. עם היוודע להם דבר ביצוע העבירות – הופסקה לאלתר פעילות הנאשמים 1-3 בשטח הקיבוץ.

85. בנסיבות אלו, ומשלא הוכחה אשמת הנאשמים 4-5 מעבר לכל ספק סביר, אני מורה על זיכוי הנאשמים 4-5 מהעבירות שיוחסו להם בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ו סיוון תשע"ז, 20/06/2017 במעמד הנוכחים.

זיו אריאלי, שופט